Die Nasionale Simbole

Die Nasionale Vlag

Die nasionale vlag van die Republiek van Suid-Afrika is op Vryheidsdag, 27 April 1994, ingewy. Die unieke sentrale ontwerp van die vlag wat met 'n "V" by die vlagpaal begin en wat in die middel van die vlag bymekaar kom, en as 'n enkele horisontale band tot aan die buitekante van die vlagsoom loop, kan vertolk word as teken van die eenheid van diverse elemente binne die Suid-Afrikaanse samelewing wat verenig die pad vorentoe saamloop. Die nasionale vlag moet met waardigheid en respek bejeën word.

Wanneer die vlag aan 'n vlagpaal gehys word, moet die rooi band bo en die swart driehoek aan die paalkant vertoon word. Wanneer dit horisontaal teen 'n muur vertoon word, moet die paalkant aan die linkerkant van die toeskouer wees, met die rooi band heel bo. Wanneer die nasionale vlag vertikaal teen 'n muur vertoon word, moet die rooi band aan die linkerkant van die toeskouer wees, met die paalkant of koordsoom aan die onderkant.

Burgers verantwoordelik vir die vlag moet self besluit of die klein vlaggie (stormvlag) gedurende stormagtige weer gebruik moet word, wanneer dit lyk asof die groter vlag, vlagtou of die vlagpaal beskadig kan word. Die grootte van die vlag wat gedurende stormagtige weer gebruik moet word, is 90cm x 60cm en die gewone vlag 270cm x 180cm of 180cm x 120cm.

Die vlag mag nie die grond raak, as 'n tafeldoek gebruik word of oor die voorkant van 'n platform gedrapeer word nie.

Die vlag mag nie gebruik word om 'n standbeeld, 'n gedenksteen, 'n hoeksteen, ens. te bedek tydens onthullings of soortgelyke sermonies nie.

Die vlag mag nie gebruik word om enige kompetisie, wedren of soortgelyke geleentheid te begin of te eindig nie.

Die Landswapen

Die Landswapen is op Vryheidsdag, 27 April 2000, bekend gestel. Die sentrale beeld van die Landswapen is die welbekende sekretarisvoël met sy uitgestrekte vlerke.

Bó die voël is die opkomende son, 'n krag wat lewe gee. Dit verteenwoordig die verdwyning van donkerte en die triomf van ontdekking, kennis en begrip van dinge wat verborge was. Dit verlig die nuwe lewe wat so pas begin het.

Onderkant die voël is die protea, 'n inheemse plant van Suid-Afrika. Dit verteenwoordig skoonheid, die estetiese harmonie van al die kulture en ook hoe Suid-Afrika as 'n nasie blom. Die koringare verteenwoordig die vrugbaarheid van die grond, terwyl die tande van die Afrika-olifant dui op wysheid, standvastigheid en krag.

In die middel staan 'n skild, wat die beskerming van Suid-Afrikaners van een geslag tot die volgende geslag aandui. Aan die bokant van die skild is 'n assegaai en 'n knopkierie. Saam verteenwoordig hulle die beskerming van vrede eerder as simbole van oorlog. Die skild van vrede, wat 'n mens ook aan 'n Afrika-trom herinner, dra die boodskap oor van mense wat met 'n liefde vir kultuur gevul is.

Die boonste gedeelte van die wapen is 'n skild wat vindingryk deur die protea uitgebeeld word. Binne die skild is van die vroegste afbeeldings van die mensdom in die wêreld. Diegene wat uitgebeeld word, was die heel eerste inwoners van die land, naamlik die Khoi en die San. Hierdie figure is 'n nabootsing van dié op die Linton-klip, 'n wêreldberoemde voorbeeld van Suid-Afrikaanse rotskuns.

Die leuse op die landswapen, !ke e: /xarra //ke, is in die taal van die /Xam en beteken "diverse mense verenig" of die "samewerking van mense uit verskillende agtergronde".

Die Nasionale Vis

is die **GALJOEN** (*Coracinus capensis*) wat langs die Suid-Afrikaanse kus aangetref word. Dit kom gewoonlik voor in vlak water en kom gereeld voor in onstuimige branders en soms reg langs die strand. Elke hengelaar ken die galjoen. Die galjoen se dieet bestaan hoofsaaklik uit rooiaas (bekerdiere), klein mossels en eendmossels.

Die Nasionale Boom

is die **WARE GEELHOUT** (*Podocarpus latifolius*). Dit kom voor vanaf Tafelberg, langs die suidelike en oostelike Kaapse kus, in die bergklowe van die Drakensberge tot by die Blouberg en die Soutpansberg in Limpopo. Die bas van die ware geelhout is kakiekleurig tot grys as dit oud is, diep gesplete en dit skil in stroke af. Die kroon is relatief klein in verhouding tot sy hoogte en is dikwels met grys mos bedek.

Die Nasionale Dier

is die **SPRINGBOK** (*Antidorcas marsupialis*).

Hierdie spesie het aangepas by droë, dorre gebiede en oop grasvelde en word dus veral in die Vrystaat, Noordwes en vanaf die Karoo tot langs die Weskus gevind. Hulle beweeg gedurende die wintermaande in klein troppies, maar in die somer kom hulle gereeld bymekaar in groter troppe. Hulle teel regdeur die jaar aan en hul lammertjies word na 'n 6 maande-draagtyd gebore.

Die Nasionale Blom

is die **REUSE-PROTEA** of **KONINGSPROTEA** (*Protea cynaroides*), wat voorkom in die suid-westelike en suidelike gebiede van die Wes-Kaap, vanaf die Sederberge tot net oos van Grahamstad. Die artisjokagtige voorkoms van die koningsprotea se blomkoppe het gelei tot die spesifieke benoeming "cynaroides" wat beteken "soos cynara" (die artisjok). 'n Groot verskeidenheid kleure en blaargroottes word gevind, maar die mooiste een is die pienk blom.

Die Nasionale Voël

is die **BLOUKRAANVOËL** (*Anthropoides paradisea*). Hierdie spesie kom algemeen voor in die Karoo, maar word ook op die grasvelde van Kwazulu-Natal en die Hoëveld gesien, gewoonlik in pare of klein familiegroepe. Hierdie elegante voël is ligblou-grys van kleur met 'n lang nek, 'n redelik bolvormige kop, lang bene en elegante vlerkpluime wat tot op die grond sleep. Die voël eet sade, insekte en reptiele.

Die Nasionale Volkslied

Die Nasionale Volkslied is in 1997 geproklameer en is 'n verkorte, gekombineerde weergawe van twee nasionale volksliedere (Nkosi Sikelel' iAfrika en The Call of South Africa / Die Stem van Suid-Afrika). Dit is uniek, omdat dit in vier tale gesing word. Dit demonstreer die volgehoue wil van Suid-Afrikaners om te versoen en nasionale eenheid te bevorder.

Die Stem van Suid-Afrika is 'n gedig wat in Mei 1918 deur C J Langenhoven geskryf is en in 1921 deur dominee M L de Villiers getoonset is. Dit is op 31 Mei 1928 die eerste keer in die openbaar gesing met die amptelike hysing van die nasionale vlag in Kaapstad. Eers op 2 Mei 1957 het die regering Die Stem as die amptelike nasionale volkslied van Suid-Afrika aangekondig. In 1952 is die amptelike Engelse weergawe, The Call of South Africa, vir amptelike gebruik aanvaar.

In 1897 is Nkosi Sikeleli' iAfrika deur Enoch Sontonga, 'n Metodiste sendingskoolonderwyser, gekomponeer. Die digter Samuel Mqhayi het later nog sewe strofes in isiXhosa tot die gedig bygevoeg. 'n Sesotho-weergawe is in 1942 deur Moses Mphahlele gepubliseer. Nkosi Sikelel' iAfrika het 'n bekende kerklied geword, is later as 'n volkslied op politieke vergaderings en gedurende die apartheidsjare as 'n versetslied gesing. Die eerste strofe word gewoonlik in isiXhosa of isiZoeloe gesing, gevolg deur die Sesotho-weergawe.

- Die Nasionale Volkslied moet met die nodige respek voorgedra word.
- Wanneer die Nasionale Volkslied gesing word, moet almal regop staan en aandag skenk.
- Burgerlikes moet as 'n teken van respek hul hoofbedekkings afhaal.

Die Nasionale Ordes

Die Nasionale Ordes is die hoogste toekennings wat die land, deur middel van die President, aan individuele Suid-Afrikaners, buitelandse leiers en persoonlikhede kan toeken. Vanaf 27 April 2002 is nuwe, radikaal verskillende Nasionale Ordes uitgereik. Hul ontwerpe inkorporeer inheemse simbole om erkenning te gee aan gemeenskappe wat voorheen uitgesluit is.

Die Orde van Ikhamanga word toegeken aan Suid-Afrikaanse burgers wat op die gebied van kuns, kultuur, letterkunde, musiek, joernalistiek en sport uitgeblink het.

Die Orde van Mapungubwe word toegeken aan Suid-Afrikaanse burgers vir uitstekende en uitmuntende prestasies.

Die Orde van Luthuli word toegeken aan Suid-Afrikaanse burgers wat 'n betekenisvolle bydrae gelewer het tot die stryd om demokrasie, mensregte, nasiebou, geregtigheid, vrede en konflikoplossing.

Die Orde van Mendi vir Dapperheid word toegeken aan Suid-Afrikaanse burgers vir besondere dade van dapperheid waardeur hul eie lewens in groot gevaar gestel is.

Die Orde van die Vriende van O R Tambo word toegeken aan staatshoofde en ander hooggeplaastes vir ywerige bevordering van vrede, samewerking en vriendskap teenoor Suid-Afrika.

Die Orde van die Kremetart word toegeken aan Suid-Afrikaanse burgers vir voortreflike diens op sakegebied en die ekonomie, wetenskap, geneeskunde, tegnologiese vernuwing en gemeenskapsdiens.

Gebruik hierdie gids om meer oor ons erfenis te leer. Ons moet trots wees op ons unieke Suid-Afrikaanse simbole en as ambassadeurs vir ons land optree, **BETER TESAME.**

Wes-Kaapse Regering
Kultuursake en Sport
BETER TESAME.